

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
БІЛОЦЕРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ

Факультет права та лінгвістики

МАТЕРІАЛИ

Регіональної наукової-практичної конференції
«Захист прав в умовах децентралізації:
законодавство, теорія, практика»

29 листопада 2019 року

Біла Церква
2019

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

Сахнюк В.В., д-р вет. наук, проректор з НДР; **Сокольська М.О.**, зав. редакційно-видавничого відділу; **Борщовецька В.Д.**, канд. пед. наук, декан факультету права та лінгвістики; **Бровко Н.І.**, канд. юр. наук., зав.каф. історії, теорії держави і права та державного будівництва; **Ковальчук І.В.**, канд.юр.наук., доцент каф. історії, теорії держави і права та державного будівництва; **Мельник О.Г.**, канд.юр наук., координатор НТТМ факультету; **Терещук М.М.**, старший викладач каф. історії, теорії держави і права та державного будівництва;

«Захист прав в умовах децентралізації: законодавство, теорія, практика» :
Матеріали регіональної наукової-практичної конференції, м. Біла Церква, 29 листопада 2019 р. – Біла Церква, 2019. – 78 с.

У збірнику представлено стислий виклад доповідей і повідомлень, поданих на регіональну науково-практичну конференцію «Захист прав в умовах децентралізації: законодавство, теорія, практика», яка відбулася на базі факультету права та лінгвістики Білоцерківського національного аграрного університету 29 листопада 2019 р.

ЗМІСТ:

Особливості правосвідомості сільської молоді Бровко Н.І.	5
Правові проблеми визначення об'єкту оподаткування агробізнесу Ковальчук І.В.	7
Особливості юридичної відповідальності в місцевому самоврядуванні Терещук М.М.	10
Європейська хартія місцевого самоврядування - принципові підходи і міжнародні принципи для здійснення демократичних реформ місцевого самоврядування в Україні Цепя Д.О.	14
Форми комерційного договору за законодавством України та ЄС Обіюх Н.М.	15
Процесуальні особливості захисту прав землевласників у господарському суді Настіна О.І.	18
Особливості забезпечення захисту прав громадян в ОТГ Малишко І.В.	19
Перспективи децентралізації влади в умовах сучасної адміністративної реформи держави Кузьменко Я.П.	22
Інститут «старост» в аспекті реформи децентралізації влади в Україні Биковець О.І.	24
Процесуальні особливості спрощеного позовного провадження Пахомова А.О.	27
Щодо питання земельного мораторію Мельниченко О.О.	30
Гармонізація податкового законодавства України та ЄС у сфері оподаткування агробізнесу Синявська А.М.	33
Образ Сократа як філософа і громадянина в діалозі Платона «Апологія Сократа» Ярмола О.В.	37

ФОРМИ КОМЕРЦІЙНОГО ДОГОВОРУ ЗА ЗАКОНОДАВСТВОМ УКРАЇНИ ТА ЄС

Комерційною визнається будь-яка угода чи контракт, що укладається між двома або більше комерційними організаціями. Ця угода може бути усною чи письмовою, і становить взаємну домовленість залучених сторін. Більшість угод, які укладаються між суб'єктами господарювання, є комерційними договорами.

Комерційні договори можуть охоплювати майже всі аспекти ділової практики, включаючи торгівлю, працевлаштування, найм, партнерство, конфіденційність та купівлю-продаж. Термін «комерційна угода» іноді може позначати угоди, укладені в межах однієї компанії, наприклад, договір про дію, який використовується для регулювання справ всередині організації [1].

Оскільки комерційні договори за своєю юридичною природою є контрактами, вони повинні відповідати усім правовим вимогам щодо діючого контракту. Це включає взаємну згоду, пропозицію та прийняття, розгляд, дієздатність та юридичну мету. Як офіційна ділова угода, комерційний договір повинен містити наступне: умови пропозиції та прийняття угоди; предмет та сторони; терміни виконання контрактних зобов'язань; конкретні правові наслідки порушення виконання угоди.

Поняття комерційного договору є відносно новим для українського законодавства. Комерційні угоди широко використовуються у країнах Західної Європи та США та регулюються контрактним правом. Слід зазначити, що в ЄС все ще не прийнято уніфікованого правового акту, який би передбачив єдині підходи до регулювання комерційних договорів. Запровадження Європейського комерційного кодексу все ще залишається відкритим питанням.

В окремих директивах ЄС викладені правила і стандарти комерційної поведінки, які традиційно сформувались і стали частиною національного законодавства держав-членів ЄС. Мова йде про правила поведінки у сфері торгівлі, споживання, використання об'єктів інтелектуальної власності. Дотримання цих правил є обов'язковим для сторін, які підписали комерційну угоду.

На думку окремих науковців, значний вплив на формування контрактного права Європейського Союзу відіграє діяльність судів, які інтерпретують законодавство та виробляють певні стандарти комерційної поведінки у судових

рішеннях [2, с. 16]. Саме так формулюються правові підходи до визначення поведінки сторін за контрактом.

Сферою регулювання контрактного права у країнах ЄС переважно є спотові угоди та окремі види довгострокових угод, зокрема, договір комерційного представництва, дистриб'юторські договори, франчайзинг. Якщо детальніше розглянути, то контрактне право регулює питання щодо терміну дії угоди, партнерських відносин, використання ділової репутації для захисту своїх прав та інтересів, а також питання відповідальності, обсяг та характер компенсації шкоди.

Слід зазначити, що метою контрактного права ЄС є вироблення правил і стандартів щодо вибору оптимальної моделі поведінки, тобто як компанії та приватні особи повинні поводитись у комерційній сфері. На даний час ці питання врегульовані у європейських директивах – *Директива 2005/29/ЄС щодо недобросовісної комерційної практики та Директива 2011/83/ЄС про права споживачів*.

Для українського законодавства використання терміну «комерційна угода» не є характерним. У Господарському кодексі України вживається поняття «господарський договір», яке за своїм змістом є ширшим, ніж «комерційна угода».

Окремі науковці пропонують виділяти такий різновид господарських договорів, як «підприємницький», або «комерційний договір», який є характерним для сфери комерційної діяльності. До особливих ознак цих договорів такий вчений, як Р. Шишка, відносить суб'єктний склад, мету та форму договору, чітко регламентований порядок укладання договорів [3, с. 61]. Метою комерційного договору є реалізація підприємницького товару чи послуги, реалізація комерційного інтересу суб'єктів господарювання. Форма комерційного договору може бути лише письмова.

Назва «комерційний договір» видається більш вдалою, ніж «підприємницький договір», оскільки поняттям «комерція» охоплюються саме ті господарські операції, які провадяться у сфері товарного обороту. Комерційний договір опосередковує господарську операцію з товарного обміну результатів господарювання, яка вчиняється в межах оптового (виробничого) ринку та може становити для обох сторін окремий фрагмент їхньої підприємницької діяльності.

Комерційна спрямованість договорів, укладених у сфері оптового (виробничого) ринку, виявляється у напрямку активності сторін на отримання максимально можливої за певних умов господарювання економічної вигоди від господарської операції, що набуває договірної форми. Для продавців

комерційна спрямованість договору виражається в безпосередньому отриманні прибутку; для покупців – у тому, що оплачена вартість товарів утворює частину собівартості товарів, що будуть виготовлені в майбутньому та реалізовані на виробничому чи споживчому ринках з метою отримання прибутку. Як правило, сторонами комерційних договорів – суб'єктами підприємницької діяльності – є учасники оптового (виробничого) ринку [4, с. 64].

Більшість комерційних договорів є договорами з тривалими термінами виконання, що посилює ризикованість їх здійснення. Ризикованість договірної діяльності у сфері виробничого ринку зумовлює потребу використання підприємцями засобів захисту своїх приватних комерційних інтересів, серед яких велике значення мають договірні умови комерційних договорів (захисні застереження, умови оплати й відповідальності сторін тощо).

Отже, в сучасних умовах найбільш привабливою формою господарських договорів є саме комерційний договір. В Україні не вироблено єдиного механізму укладення комерційних договорів. Господарський кодекс містить основні вимоги до господарських, в тому числі й комерційних договорів. Особливості окремих видів договорів (поставки, франчайзингу, комерційної концесії) регулюються цивільним законодавством. Вважаємо, що позитивним кроком до більш ефективного функціонування сфери комерційних договорів є вироблення типових правил і стандартів комерційної поведінки суб'єктів та корпоративної відповідальності, що відповідає європейським правовим нормам.

Список використаних джерел

1. What is a Business Agreement, and What Does a Business Agreement Contain? URL: <https://www.legalmatch.com/law-library/article/business-agreement-lawyers.html> (дата звернення: 26.11.2019).
2. Gomez F. The Harmonization of Contract Law through European Rules: a Law and Economics Perspective. Barselona: Indret, Vol. 2, 2008. 30 p. <https://core.ac.uk/download/pdf/39072292.pdf> (дата звернення: 26.11.2019).
3. Підприємницьке право України: підр. / за ред. Р.Б. Шишки. Харків: Еспада, 2000. 480 с.
4. Мілаш В.С. Перспективи модернізації договірних правовідносин у сфері господарювання : монографія. Харків: ХНУМГ, 2014. 227 с.